

BİLGİSAYARLARIN (VIDEO DISPLAY TERMINALLERİ) OLUŞTURDUĞU ELEKTROMANYETİK ALANLARIN RATLARDAKİ TERATOJENİK ETKİLERİ

9

Ömer T. YALÇIN, Başar TEKİN, Turgay ŞENER, Hikmet HASSA, Sinan ÖZALP,
Atilla YILDIRIM, Nilgün BAŞMAK

Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum A.B.D. ESKİŞEHİR

Günümüzde reproduktif dönemde çalışan kadın sayısı yanında çalışma ortamında bilgisayar kullanımında hızla artmaktadır. Bunun sonucu gebelikleri süresince bilgisayar (video display terminalleri) kullanan kadın sayısının çoğalması, video display terminallerinin (VDT) oluşturduğu elektromanyetik alanın potansiyel bir teratojenik etkisinin olup olmadığı sorunu gündeme getirmektedir. Bu soruya yanıt verebilmek amacıyla yapılan bu deneysel çalışmada elektromanyetik alanların fetal ratlar üzerine teratojenik etkisi araştırıldı. Bu amaçla gebeliklerinin ilk 20 günü süresince günde 8 saat, 10 miligauss şiddetinde ve 10-50 kHz frekansında elektromanyetik alana maruz bırakılan 25 gebe rat çalışma grubunu, maruz kalmayan 15 gebe rat ise kontrol grubunu oluşturdu. Tüm ratların gebelikleri 20. günde termine edildi ve çalışma grubunu oluşturan ratlardan elde edilen 189 fetus ve kontrol grubunu oluşturan ratlardan elde edilen 125 fetus makroskobik ve mikroskobik olarak özellikle iskelet anomalileri ve varyasyonları yönünden araştırıldı. Kontrol grubunda hiç bir fetusda anomali yada varyasyon belirlenemezken, çalışma grubundaki 8 (%4.2) fetusta toplam 11 adet major anomali, 4(%2.1) fetusta toplam 8 adet minor anomali ve 41 (%21.7) fetusta ise toplam 57 adet iskelet sistemi varyasyonu belirlendi.

Hem kontrol, hem de çalışma grubundan randomize olarak seçilen 3'er fetusun doku kültüründen yapılan kromozom çalışmalarında ise yapısal yada sayısal bir anomali saptanmadı.

Bu sonuçlara göre VDT'lerin oluşturduğu elektromanyetik alanların teratojenik etkisi olabileceği sonucuna varıldı.

RÜPTÜRE LUTEOMA NEDENİYLE BİLATERAL OOFEREKTOMİ YAPILAN 8 HAFTALIK BİR GEBELİKTE OBSTETRİK YAKLAŞIM

10

Ömer T. YALÇIN, Başar TEKİN, Sinan ÖZALP, Atilla YILDIRIM, A. Serhan CEVRİOĞLU

Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum A.B.D. ESKİŞEHİR

Sağlıklı bir gebeliğin devamı için gerekli olan hormonların (Progesteron) önemli bir kısmı gebeliğin 8. haftasına kadar HCG ile desteklenen corpus luteum tarafından sağlanırken, 10. haftadan itibaren bu görevi plasenta üstlenir. 8. ile 10. haftalar arasında gerçekleşen luteo-plasental shift öncesi yada sırasında yapılacak bir ooferektomi (luteektomi) progesteron yetersizliği ve abortus ile sonuçlanabileceği için shift tamamlanuncaya kadar bu hormonun replasmanı gerekir. Ancak bu replasmanın hangi tip progesteron ile ne kadar dozda, ne sıklıkta ve ne kadar süre yapılması konusunda kesin bir fikir birliği yoktur.

22 yaşında, primigravid, tekil gebeliğin 8. haftasında şiddetli karın ağrısı yakınması ile başvuran ve akut karın tanısı ile eksploratif laparotomi yapılan olgunun her iki overinin 7-10 cm boyutlarında rüptüre olmuş aktif kanamalı kistler içerdiği saptandı. Kanamaların kontrol altına alınabilmesi için bilateral ooferektomi yapılmak zorunda kalındı. Postoperatif dönemde progesteron replasmanı amacı ile intramusküler hydroxyprogesteron caproate 10. haftaya kadar günde 500mg, 15. haftaya kadar gün aşırı 500mg, 15. haftaya kadar ise haftada iki kez 500mg uygulandı. Erken postoperatif dönemden itibaren periyodik olarak yapılan ultrasonografilerde tek fetus gelişiminin normal olduğu gözlemlendi. Maternal kan progesteron seviyesinin progresif olarak artarken 7.5 ile 41.3 ng/cc arasında değiştiği belirlendi. Gebeliğinin 18. haftasına ulaşan olguda herhangi bir obstetrik yada cerrahi komplikasyon gelişmedi.